ကိုယ့်အလုပ်မဟုတ်တဲ့ နေရာတွေမှာ
သာယာနေသူတွေ မြင်ရတယ်။ ▼

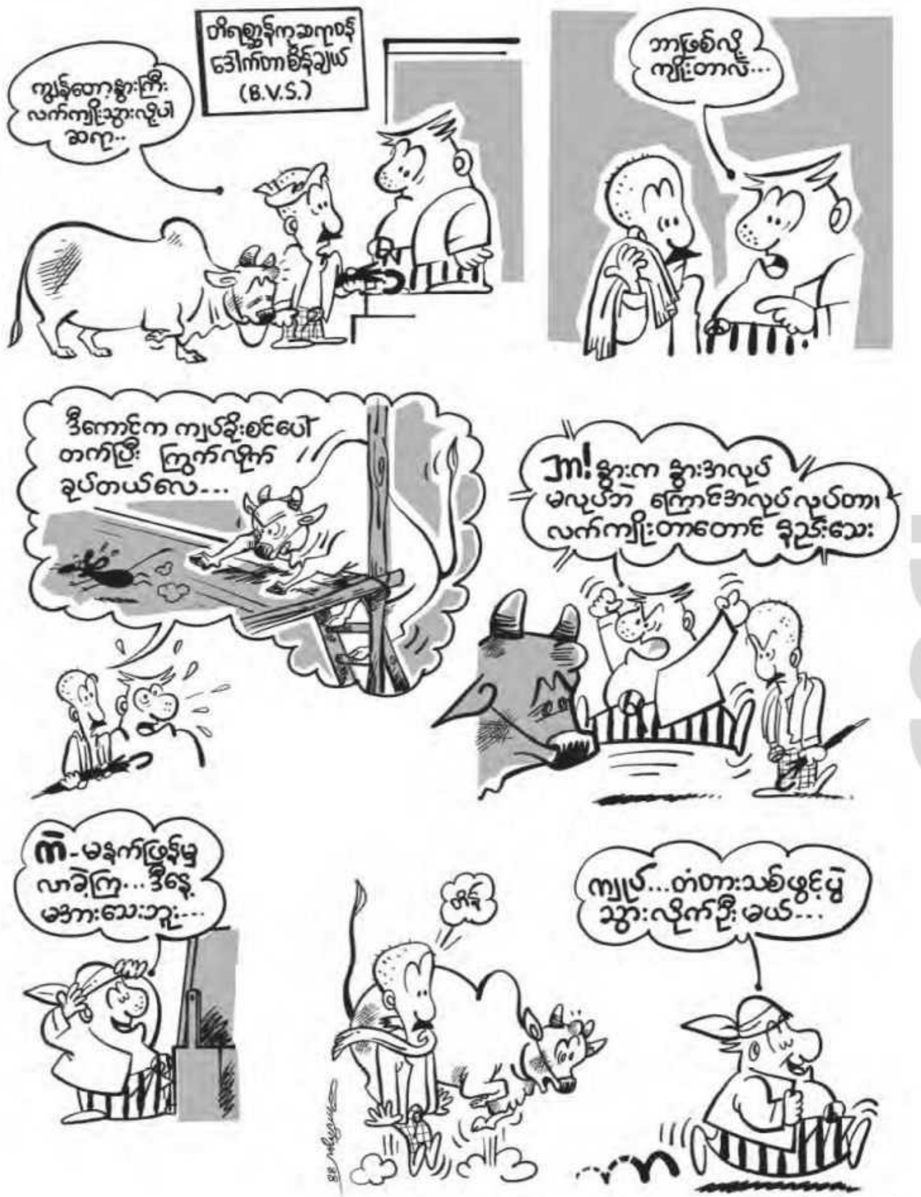
ကျွန်တော့နွားကြီး လက်ကျိုးသွားလို့ပါ ဆရာ...
တိရစ္ဆာန်ကုဆရာဝန် ဒေါက်တာ စိန်ချယ် (B.V.S.)
ဘာဖြစ်လို့ ကျိုးတာလဲ...
ဒီကောင်က ကျပ်ခိုးစင်ပေါ် တက်ပြီး ကြွက်လိုက် ခုပ်တယ်လေ...
ဘာ! နွားက နွားအလုပ် မလုပ်ဘဲ ကြောင်အလုပ် လုပ်တာ၊ လက်ကျိုးတာတောင် နည်းသေး
ကဲ-မနက်ဖြန်မှ လာခဲ့ကြ... ဒီနေ့ မအားသေးဘူး...
ဟိန်း
ကျုပ်...တံတားသစ်ဖွင့်ပွဲ သွားလိုက်ဦးမယ်...

(၁၉၈၈၊ ဇွန်၊ ပေဖူးလွှာ)

1989

အလုပ်စဝင်တော့ အထက်အရာရှိက သူ့စားပွဲမှန်အောက်က
ဒီကာတွန်းကိုပြပြီး ဆုံးမစကားပြောဖူးတယ်။ ကျွန်တော်ဆွဲမှန်း
သူသိမသွားဘူး။ ▼

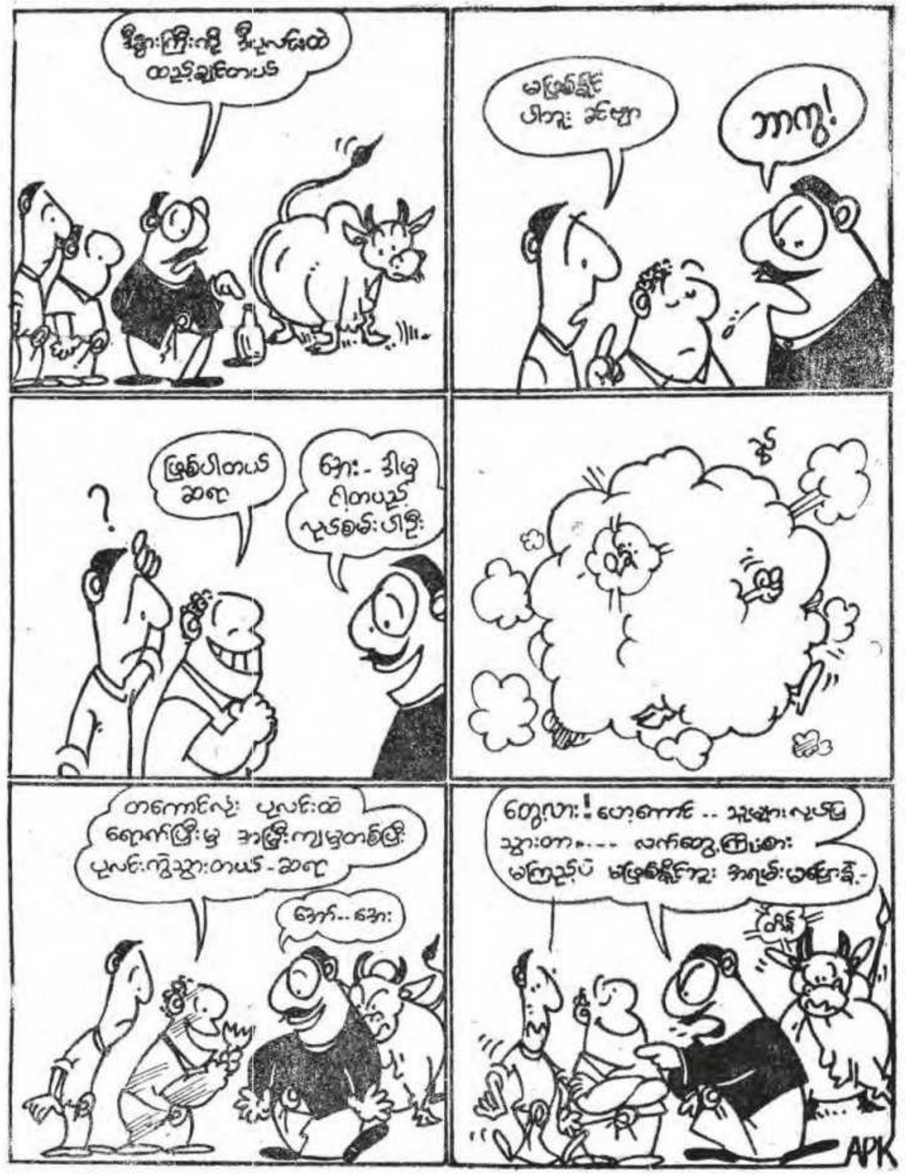
ဒီနွားကြီးကို ဒီပုလင်းထဲ ထည့်ချင်တယ်ဗျ
မဖြစ်နိုင် ပါဘူး ခင်ဗျာ
ဘာကွ!
ဖြစ်ပါတယ် ဆရာ
အား- ဒါမှ
ဒိုင်း
တကောင်လုံး ပုလင်းထဲ ရောက်ပြီးမှ အမြီးကျမှတစ်ပြီး ပုလင်းကွဲသွားတယ်-ဆရာ
အော်...အေး
တွေ့လား! ဟော့ကောင် .. သူများ လုပ်ပြသွားတာ.... လက်တွေ့ကြပ်မှာ မကြည့်ပဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး အရမ်းမပြောနဲ့-
ဟိန်း
APK

(၁၉၈၅၊ ဇန်နဝါရီ၊ ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်း)

1985

နေရာတကာ သူတို့ချည်းပဲ။ ▼

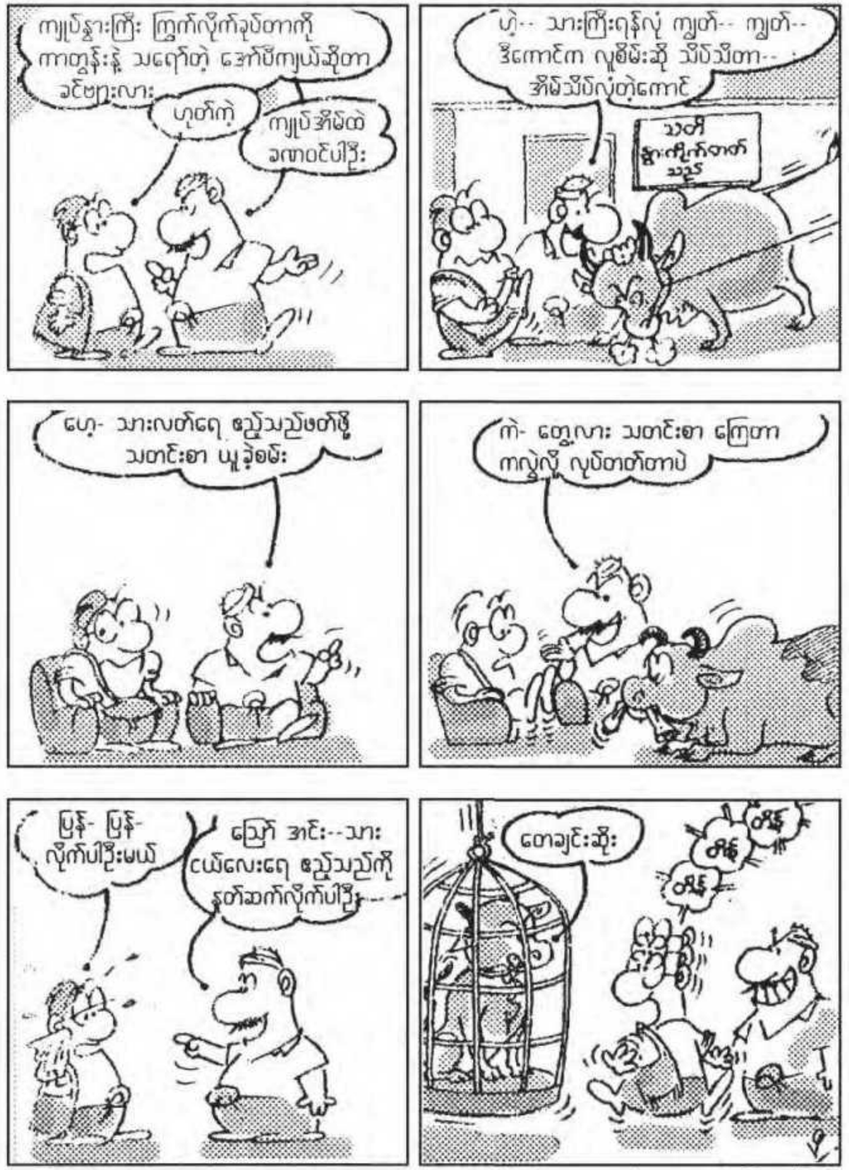
ကျုပ်နွားကြီး ကြွက်လိုက်ခုပ်တာကို ကာတွန်းနဲ့ သရော်တဲ့ အောင်ပီကျယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားလား
ဟုတ်ကဲ့
ကျုပ်အိမ်ထဲ ခဏဝင်ပါဦး
ဟဲ့-- သားကြီးရန်လုံ ကျွတ်-- ကျွတ်-- ဒီကောင်က လူစိမ်းဆို သိပ်သိတာ-- အိမ်သိပ်လုံတဲ့ကောင်
သတိ နွားကိုက်တတ် သည်
ဟေ့- သားလတ်ရေ ဧည့်သည်ဖတ်ဖို့ သတင်းစာ ယူခဲ့စမ်း
ကဲ- တွေ့လား သတင်းစာ ကြေတာ ကာလွဲလို့ လုပ်တတ်တာပဲ
ပြန်- ပြန်- လိုက်ပါဦးမယ်
ခြော် အင်း--သား ငယ်လေးရေ ဧည့်သည်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါဦး
တေချင်းဆိုး
ဟိန်း
ဟိန်း
ဟိန်း

(၁၉၉၀၊ မဟေသီ၊ ဆင်ဆာ)

နွားကို ဇာတ်ကောင်ထားပြီး ကာတွန်းသုံးပုံ
ရေးဖူးတယ်။ (စာမျက်နှာ ၂၇၊ ၃၇ နဲ့ ၆၃)

1990